

Postanowienie wiceprezesa Trybunału w sprawie C-460/26 R | Polska/Rada

Komunikat prasowy nr 135/26

Luksemburg, 29 września 2026 r.

Wiceprezes Trybunału oddalił wniosek Polski o zawieszenie wykonania decyzji Rady dopuszczającej tymczasowe stosowanie umowy przejściowej UE-Mercosur w sprawie handlu

Polska nie wykazała dostatecznie, że wykonanie decyzji Rady dopuszczającej tymczasowe stosowanie tej umowy może spowodować poważną i nieodwracalną szkodę

9 stycznia 2026 r. Rada przyjęła decyzję¹ w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy przejściowej w sprawie handlu (zwanej dalej „ITA”) między Unią Europejską, z jednej strony, a państwami Mercosuru, z drugiej strony².

Wynikiem negocjacji Komisji Europejskiej z państwami Mercosuru są dwa równoległe instrumenty prawne. ITA, stosowana tymczasowo od 1 maja 2026 r., jest umową przejściową w sprawie handlu między Unią Europejską, z jednej strony, a państwami Mercosuru, z drugiej strony. Obejmuje głównie kwestie liberalizacji handlu i inwestycji. Zawiera zasadniczo takie same zobowiązania, jak te wynikające z części handlowej umowy o partnerstwie między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a państwami Mercosuru, z drugiej strony (zwanej dalej „EMPA”). ITA straci moc i zostanie zastąpiona przez EMPA z chwilą wejścia w życie tej drugiej umowy.

10 maja 2026 r. Polska wniosła do Trybunału Sprawiedliwości, na podstawie art. 263 TFUE, skargę o stwierdzenie nieważności wyżej wymienionej decyzji Rady³. Równoległe złożyła wniosek o zastosowanie środka tymczasowego, mianowicie o zawieszenie wykonania tej decyzji⁴.

Polska przede wszystkim twierdzi, że okoliczności, w jakich przyjęto sporną decyzję, uzasadniają zawieszenie jej wykonania do czasu wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie głównej. Powołuje się w szczególności na naruszenie traktatów, nadużycie władzy i naruszenie zasady lojalnej współpracy, by twierdzić, że sporna decyzja jest niezgodna z prawem i że umożliwienie stosowania ITA, nawet tymczasowo, mogłoby zachęcać instytucje Unii do podejmowania w przyszłości „kolejnych analogicznych działań”. Zdaniem tego państwa członkowskiego instytucje Unii, które dążą do jak najszybszego rozpoczęcia stosowania ITA, przedłożyły selektywne interesy gospodarcze nad poszanowanie traktatów i podstawowych zasad Unii.

Następnie Polska podnosi, że przewidziana w ITA liberalizacja handlu produktami rolnymi, w braku tzw. klauzul lustrzanych, wymagających spełniania równoważnych standardów produkcji mających zastosowanie zarówno w Unii, jak i w państwach Mercosuru, spowodowałaby realne ryzyko dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska w Unii.

Wreszcie owo państwo członkowskie wskazuje, że – poprzez zezwolenie na obecność na rynku europejskim tańszych produktów rolnych, uprawianych lub wytwarzanych z użyciem środków chemicznych zabronionych w Unii – tymczasowe stosowanie ITA doprowadziłoby do obniżenia dochodów rolników i zaburzenia funkcjonowania rynków różnych produktów rolnych, stwarzając nieuczciwą konkurencję szkodliwą dla sytuacji gospodarczej i społecznej rolników w Unii.

Dzisiejszym postanowieniem **wiceprezes Trybunału oddalił wniosek Polski o zastosowanie środka tymczasowego**.

Wiceprezes przypomniał, że sędzia orzekający w przedmiocie środków tymczasowych może zarządzić zawieszenie wykonania decyzji tylko wtedy, gdy zostanie wykazane, że takie zawieszenie jest pilne w tym znaczeniu, że jest ono konieczne dla uniknięcia poważnej i nieodwracalnej szkody, zanim Trybunał wyda orzeczenie co do istoty. **Tymczasem**

Polska nie wykazała dostatecznie, że wykonanie spornej decyzji dopuszczającej tymczasowe stosowanie ITA może spowodować taką szkodę. Wiceprezes zauważył również, że zważywszy na kumulatywny charakter przesłanek wymaganych do zastosowania środków tymczasowych, nie ma konieczności orzekania w przedmiocie przesłanek dotyczących fumus boni iuris i wyważenia interesów.

W pierwszej kolejności wiceprezes podkreślił, że ewentualna niezgodność z prawem spornej decyzji nie wystarcza sama w sobie do wykazania poważnego i nieodwracalnego charakteru ewentualnej szkody. Ponadto Polska nie dostarczyła najmniejszej konkretnej wskazówki umożliwiającej ustalenie prawdopodobieństwa wystąpienia i nieuchronności poważnej i nieodwracalnej szkody.

W drugiej kolejności, jeżeli chodzi o twierdzenia Polski dotyczące potencjalnych zagrożeń, jakie dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska w Unii stanowiłby przywóz produktów rolnych z państw Mercosuru, wiceprezes zauważył, że produkty te – które mogły już być przywożone do Unii przed przyjęciem spornej decyzji – podlegają przepisom⁵ z zakresu bezpieczeństwa żywności i sanitarnym analogicznym z tymi, które mają zastosowanie do produktów wytworzonych w Unii. Ponadto, zgodnie z postanowieniami ITA, Unia może nakładać środki uniemożliwiające wprowadzenie na jej terytorium produktów rolnych niespełniających obowiązujących norm sanitarnych, fitosanitarnych i środowiskowych oraz może przyjąć środki nadzwyczajne w przypadku poważnego zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin.

W trzeciej kolejności wiceprezes stwierdził, że Polska nie dostarczyła precyzyjnych informacji lub dowodów dotyczących sytuacji finansowej rolników w Unii, które umożliwiłyby wykazanie, że nie będą oni w stanie sprostać konkurencji ze strony produktów przywożonych z państw Mercosuru, a zatem będą zmuszeni zakończyć działalność. **Polska nie przedstawiła także dowodu pozwalającego na wykazanie z wystarczającym stopniem prawdopodobieństwa, że wykonanie spornej decyzji dopuszczającej tymczasowe stosowanie ITA spowoduje zakłócenie na rynku rolnym Unii.** Jej ogólne i abstrakcyjne twierdzenia nie uwzględniają ani uprawnień⁶, którymi dysponuje Komisja dla ochrony sytuacji gospodarczej i społecznej rolników w Unii oraz bezpieczeństwa żywności, ani faktu, że sytuacja na rynku rolnym zależy od wielu innych czynników, takich jak zmiany cen energii, wysokie koszty nawozów lub konkurencja ze strony państw trzecich innych niż państwa Mercosuru.

UWAGA: Trybunał wyda wyrok co do istoty sprawy w terminie późniejszym. Postanowienie w przedmiocie środków tymczasowych nie przesądza kwestii sprawy głównej.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Pod pewnymi warunkami państwa członkowskie, instytucje europejskie oraz jednostki mogą wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do, w zależności od przypadku, Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Przedstawienie stanu faktycznego i ram prawnych odnosi się do okresu istotnego dla sprawy i opiera się na aktach sprawy

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) postanowienia są publikowane na stronie internetowej CURIA.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Więcej informacji można znaleźć w nagraniu wideo dotyczącym tego postanowienia dostępnym na „[Curia Web TV](#)”.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ [Decyzja Rady \(UE\) 2026/183](#) z dnia 9 stycznia 2026 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania Umowy przejściowej w sprawie handlu między Unią Europejską, z jednej strony, a Wspólnym Rynkiem Południa, Republiką Argentyńską, Federacją Republiką Brazylii, Republiką Paragwaju i Wschodnią

Republiką Urugwaju, z drugiej strony (zob. również komunikat prasowy Rady [nr 17/26](#)).

² Mercosur (Wspólny Rynek Południa) jest południowoamerykańskim blokiem handlowym. Państwa strony Mercosuru, które są stronami umów zawartych z Unią Europejską, to Argentyna, Brazylia, Paragwaj i Urugwaj.

³ Sprawa *Polska/Rada*, [C-460/26](#). Równolegle Parlament Europejski zwrócił się do Trybunału o wydanie opinii w przedmiocie zgodności z traktatami ITA i EMPA, a także decyzji Rady w sprawie podpisania i zawarcia tych umów ([opinia 1/26](#)).

⁴ Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Rady dotyczył okresu do wydania orzeczenia wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie C-460/26.

⁵ W szczególności brak tzw. klauzul lustrzanych w ITA nie oznacza, że produkty przywożone z państw Mercosuru są zwolnione z unijnych przepisów z zakresu bezpieczeństwa żywności, zdrowia, ochrony roślin i środowiska.

⁶ Przyznanych sporną decyzją.